

Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi (Siedma časť)

Branislav Krasnovský

20. februára 2024 ✝ Cirkev ✝ Božské Srdce Ježišovo

Rok s Božským Srdcom nášho Pána

Vo vianočnom období sme si pripomenuli 350. výročie zjavenia Božského Srdca Ježišovho svätej Margite Márii Alacoque. K zjaveniu došlo 27. decembra 1673. Preto sme sa v Nadácii Slovakia Christiana rozhodli, že rok 2024 až do 27. decembra venujeme úcte k Božskému Srdcu Ježišovmu.

Kult Božského Srdca Ježišovho predstavuje teda už 350 rokov významnú formu katolíckej zbožnosti, ktorá formovala katolícku identitu po Tridentskom koncile a v reakcii na protestantskú revolúciu. Kult Božského Srdca Ježišovho, ktorého obraz dominoval väčšine starších vydání Jednotného katolíckeho spevníka, bol ozdobou našich katolíckych domácností a zároveň pohoršením pre generácie bludárov, predstavuje jeden zo skúšobných kameňov katolíckej pravovernosti.

Je symbolom toho, že Ježiš Kristus, Boží Syn, prijal ľudské telo, ktorého centrom je práve srdce. Symbolom toho, že trpel v ľudskom tele a vstal z mŕtvych v ľudskom oslávenom tele. Je symbolom lásky nášho Pána k nám ľuďom, je útočiskom kresťanských rodín v boji s ich nepriateľmi.

V rámci celoročného pripomínania tohto kultu, jeho histórie, umeleckej aj literárnej prezentácie, začíname na portáli Christianitas.sk pravidelnú sériu článkov na tému Božského Srdca Ježišovho.

Božské Srdce Ježišovo, zmiluj sa nad nami!

V dnešnom pokračovaní predstavíme ďalších svätcov, ktorí šíрили úctu k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi v pohnutých dobách 18. a 19. storočia. Svätcov, ktorí neváhali ohroziť svoje životy, len aby opäť priviedli odlúčených bratov a sestry do Kristovho náručia v čase antiklerikálneho besnenia nielen vo Francúzsku, ale aj v iných krajinách, kam vstúpila čížma francúzskych dobyvateľov.

Svätý Alfonz Mária z Liguori (1696 - 1787)

Predstavovať bližšie svätého Alfonza Máriu z Liguori zrejme nikomu zo slovenských katolíkov asi nie je nutné. Svätec, rímskokatolícky kňaz, zakladateľ kongregácie redemptoristov, právnik a teológ, biskup a Učiteľ katolíckej Cirkvi, ktorého kristocentrizmus a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu udivuje veriacich svojou jasnosťou učenia aj dnes, po viac ako dvesto rokoch.

Svätý Alfonz Mária z Liguori (1696 – 1787)

zdroj: wikimedia commons

Pochádzal zo šľachtickej rodiny, jeho otec bol vysokým námorným dôstojníkom. Na univerzite v Neapole študoval právo, filozofiu a teológiu. Aj vďaka svojmu vysoko rozvinutému sociálnemu cíteniu sa v Neapolskom kráľovstve podieľal na organizovaní a zakladaní nemocníc, chudobincov a hospicov, v ktorých aj on sám osobne pomáhal v starostlivosti sa o chudobných a chorých.

V roku 1723 zažil nepríjemnú prehru v súdnom spore, zapríčinenú jeho vlastnou nepozornosťou. Utrpel šok a zrútil sa, pretože prehra predstavovala pre jeho klienta veľmi bolestivú vec. Uvedomil si, že nemôže pracovať ďalej ako právnik, vyštudoval teológiu a stal sa katolíckym kňazom.

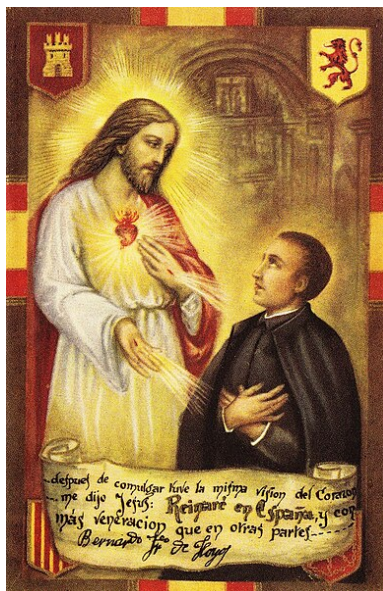
So skupinou kňazov založil Kongregáciu misionárov Najsvätejšieho Spasiteľa, ktorá sa stala známa pod menom redemptoristi. Pápež schválil túto kongregáciu, pričom v roku 1749 bola premenovaná na Kongregáciu Najsvätejšieho Vykupiteľa. Členovia kongregácie vykonávali apoštolát medzi obyčajným ľudom, exercície, sám Alfonz Mária z Liguori patril k najznámejším morálnym teológom svojej doby v talianskom Neapolsku.

Bol veľkým odporcom rigorózneho jansenizmu, ktorý sa mu v strednom a južnom Taliansku podarilo takmer úplne vyhubiť. Ako už bolo povedané, jeho spiritualita a askéza sa opierali o kristocentrizmus. Od Vatikánu získal súhlas svätiť sviatok Božského Srdca vo svojej diecéze svätej Agáty dei Goti a je takisto autorom prvej novény k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

V rokoch 1762 – 1775 pôsobil ako biskup v Sant Agata dei Gotti, kvôli vážnej a bolestivej chorobe sa na sklonku svojho života vzdal biskupského úradu. Posledné roky svojho života nesmierne trpel, všetku bolesť však obetoval za obrátenie hriešnikov a ich záchranu pred pekelným ohňom. Zomrel 1. augusta 1787 neďaleko Neapola. Kanonizovali ho v roku 1839 a cirkevným Učiteľom sa stal vďaka pápežovi Piovi IX.

Blahoslavený Bernardo Francisco de Hoyos de Seña (1711 - 1735)

Blahoslavený Bernardo de Hoyos de Seña bol španielsky mystik a jezuita, známy svojou úctou k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Zomrel vo veku necelých 24 rokov, pochádzal z veľmi zbožnej katolíckej rodiny. Meno Bernardo získal podľa známeho stredovekého svätca Bernarda z Clairvaux a meno František podľa Františka Xaverského, známeho jezuitského svätca a misionára. Študoval v Medine del Campo a vo Valladolid.

Blahoslavený Bernardo Francisco de Hoyos de Seña (1711 – 1735)

zdroj: wikimedia commons

Blahoslavený Bernardo Francisco de Hoyos mal mnohé mystické videnia Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Štúdium teológie skončil v mladom veku, kňazom sa vo veku 24 rokov mohol stať len na základe špeciálneho povolenia.

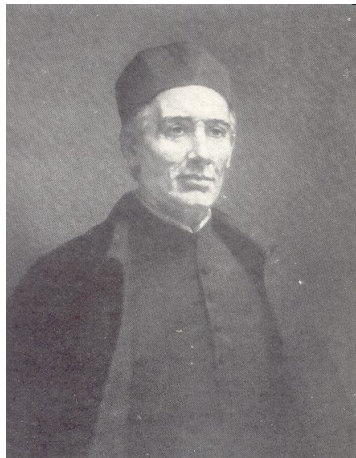
Koncom roku 1733 dostal list od svojho priateľa Augustina Cadaveraza z Bilbaa, ktorý ho požiadal, aby mu preložil jednu kapitolu knihy Hosepha de Gallifeta *O oddanosti Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu*. Keď začal požadovanú kapitolu prekladať, zjavil sa mu Náš Pán Ježiš Kristus a povedal mu: „Prajem si, aby si šíril oddanosť môjmu Najsvätejšiemu Srdcu po celom Španielsku“.

Ďalšie vízie Krista mal blahoslavený Bernardo Francisco de Hoyos v máji a júni 1733, pričom sa zasvätil Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu rovnako, ako sa predtým zasvätil Claude La Colombière. Napísal aj list španielskemu panovníkovi Filipovi V., v ktorom ho požiadal, aby sa sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho mohol začať sláviť v Španielsku.

V roku 1735 ochorel na týfus a po niekoľkých dňoch koncom novembra 1735 umrel v San Ignaciu, kde boli aj jeho pozostatky pochované. Proces blahorečenia otvorili v roku 1895, v roku 1914 bol vyhlásený za „Božieho služobníka“. Proces blahorečenia sa uskutočnil počas pontifikátu pápeža Benedikta XVI. v roku 2010.

Ctihodný Pierre Picot de Clorivière (1735 – 1820)

Ctihodný Pierre Picot de Clorivière patril ku kňazom, ktorí na vlastnej koži zažili besnenie antiklerikálnej francúzskej luzy počas Francúzskej revolúcie. Pochádzal z obchodníckej a námorníckej rodiny. Už ako dieťa bol veľmi nábožný a túžil stať sa kňazom. Vychovávali ho benediktíni z Douiai, vo veku 16 rokov však musel začať pracovať ako námorník.

Ctihodný Pierre Picot de Clorivière (1735 - 1820)

zdroj: wikimedia commons

Už po niekoľkých mesiacoch sa však vrátil na pevninu, vstúpil k jezuitom a študoval na parížskej Sorbonne. Keďže v roku 1762 vyhnaní jezuiti z Francúzska, odišiel do Belgicka a potom do Anglicka, v týchto krajinách aj vykonával svoj prvý apoštolát.

Neskôr sa vrátil do Bretónska, kde pomáhal francúzskym katolíkom v čase prenasledovania katolíckej viery. V Paríži založil Združenie kňazov Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a tiež Spoločnosť dcér Panny Márie. Šíril úctu k Eucharistii, Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Počas revolúcie ho zatkli a uväznili.

Po prepustení odišiel do Paríža, kde sídlili tí najhorší a najbesnejší francúzski republikáni. Tu začal v ilegalite svoju prácu, mnoho ľudí sa vďaka nemu vrátilo k autentickému katolíckemu životu. Bol šťastný, že žije podobný život ako prví kresťania, ktorých prenasledovali bezcitní rímski kati.

Žil v utajení – musel sa ukrývať pred republikánskou políciou a často musel meniť aj miesto svojho pobytu, aby ho nezatkli. Nehľadel však striktne na vlastnú bezpečnosť – neúnavne spovedal, zaopatroval umierajúcich a slúžil sväte omše. Keď sa situácia stala naozaj neúnosnou a viacerých jeho priateľov zatkli a popravili, presunul sa na bretónsky vidiek, kde pôsobil ešte niekoľko rokov. V roku 1804, už za vlády Napoleona ho však zatkli ako údajného špióna a vo väzení strávil 5 rokov. Prepustili ho v roku 1809 a po porážke Napoleona v roku 1814 ho poverili rekonštrukciou náboženského života vo Francúzsku.

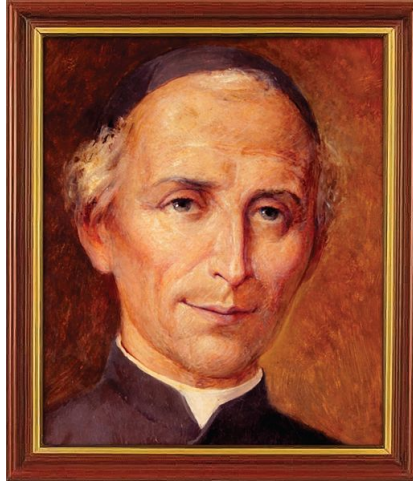
S vervou sa pustil do práce, obnovoval katolícky život, učil francúzsku spoločnosť opäť katolíckej morálke. Obnove katolíckeho života vo Francúzsku sa venoval do roku 1918. Umrel v jezuitskej kaplnke, klačal pri oltári pri vystavení Najsvätejšej Eucharistie.

Ctihodný Pio Bruno Lanteri (1759 - 1830)

Ctihodný Pio Bruno Lanteri pochádzal z obchodníckej rodiny z Piemontu. Bol vynikajúcim teológom a mystikom, ktorý študoval dielo svätého Alfonza z Liguori, nadviazal na toto dielo a morálnu teológiu obohatil o množstvo nových poznatkov.

Traduje sa, že keď ešte len asi 4-ročnému Piovi Brunovi Lanterimu umrela mama, jeho otec ho vzal do miestneho katolíckeho kostola, postavil ho pred sochu Panny Márie a povedal: „Synček, toto je Panna Mária a toto je teraz tvoja mama.“ Pio Bruno Lanteri bol preto už od detstva nadšeným ctiteľom Panny Márie a cez svoj úprimný vzťah k Panne Márii sa priblížil aj k Nášmu Pánovi Ježišovi, kristocentrizmu a Najsvätejšiemu

Srdcu Ježišovmu.

Ctihodný Pio Bruno Lanteri (1759 – 1830)

zdroj: wikimedia commons

Bol nadšeným obdivovateľom Duchovných cvičení svätého Ignáca z Loyoly, preslávil sa bojom proti jansenizmu. Jeho život bol poznačený fyzickým utrpením, mal choré pľúca a veľmi slabý zrak, takže si musel najať asistenta, ktorý by mu predčítal vybrané knihy. Mal však fenomenálnu pamäť.

V sedemnástich rokoch sa chcel stať kartuziánom, kvôli zlému zdravotnému stavu ho však nevzali. Bol aj známym mystikom. V roku 1779 sa zoznámil s Nicolasom Jozefom Albertom von Diessbachom, katolíckym konvertitom z kalvínskeho prostredia. Von Diessbach bol v mladosti agnostikom a vojakom, ktorý sklúzol až do cynizmu. Raz sa mu však dostala do rúk kniha, ktorá vysvetľovala zásady katolicizmu. Kniha ho natoľko oslovila, že s ním následne prerušila jeho kalvínska rodina všetky kontakty.

Lanteri a von Diessbach spoločne založili laické spoločenstvo Amicizia Cristiana (Kresťanské priateľstvo), vydávali katolícke knihy, ktorými inšpirovali ľudí k rastu vo viere, úcte k Panne Márii i k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Počas Francúzskej revolúcie upozorňovali na zverstvá francúzskych revolucionárov a vysvetľovali pravdy katolíckej viery a života. Doktrína Najsvätejšieho Srdca Ježišovho bola „internou doktrínou“ širokej siete spoločenstva Amicizia Cristiana.

Neskôr sa stal von Diessbach tiež jezuitom a spoločne pokračovali v šírení katolíckej viery medzi ľuďmi, ktorí kvôli ideám Francúzskej revolúcie stratili vieru. Obaja sa podieľali na vzniku Katolíckej akcie.

Lanteri úspešne bojoval aj proti jansenistickému bludu na Apeninskom polostrove. Vypracoval sa na široko uznávaného odborníka na dielo Alfonza Máriu z Liguori. Jeho kniha s názvom *Úvahy o svätosti a výučbe Alfonza z Liguori*, publikovaná v roku 1823, sa stala známou v celej Európe. Kniha obsahuje úplný katalóg tvorby Alfonza z Liguori.

Napriek chatrnému zdraviu sa dožil takmer 70 rokov. Proces jeho kanonizácie sa začal v roku 1920, v roku 1952 mu udelili titul Boží služobník a ctihodným sa stal počas pontifikátu Pápeža Pavla VI. v roku 1965. (Pokračovanie)

predchádzajúce časti:

[Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi](#)

[Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi \(Druhá časť\)](#)

[Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi \(Tretia časť\)](#)

[Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi \(Štvrtá časť\)](#)

[Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi \(Piata časť\)](#)

[Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi \(Šiesta časť\)](#)

Titulný ilustračný obrázok, Najsvätejšie Srdce Ježišovo v strede okennej ružice vo farnosti Nepoškvrneného počatia v São Paulo, Brazília, zdroj: wikimedia commons

Staňte sa členom Fatimského Apoštolátu!

Dostanete od nás ako časopis Spojenectvo s Máriou ako dar.

Členovia Fatimského Apoštolátu (FA) však okrem dvojmesačníka dostávajú tiež rôzne sväteniny – medailóny, brožúrky, plakety a podobne. A navyše – za členov FA sú odslúžené sv. omše a tiež sa zvlášť za nich a za nimi spísané úmysly modlia Služobnice Ducha Svätého počas celonočných adorácií, konaných v kláštore každú druhú noc.

Členstvo vo Fatimskom Apoštoláte je dobrovoľné, fatimský apoštol ho potvrdzuje svojím súhlasom a zasielaním pravidelného príspevku vo forme milodaru. Rovnako tak sa však môže fatimský apoštol kedykoľvek rozhodnúť zrušiť svoje členstvo, čo oznámi buď písomne alebo telefonicky.

Pridajte sa teda k našim pravidelným podporovateľom a staňte členmi Fatimského Apoštolátu – prihlásiť sa môžete na tel. čísle **02/222 00 777**.

Svojím členstvom vo Fatimskom Apoštoláte tým najlepším spôsobom podporíte v týchto neľahkých časoch fungovanie Nadácie Slovakia Christiana, ako aj portálu Christianitas.sk a ich neúnavnú snahu o zachovanie nemenného učenia Cirkvi.

Ďakujeme!

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/oslava-a-ucta-k-najsvatejsiemu-srdcu-jezisovmu-v-cirkvi-siedma-cast/>